

gjennem en Kjelder for at komme til Gaarden, om Afgangen ogsaa er to Alen bred. Dette har ikke tidligere været Tilfældet, og man har ofte lidt under Savnet af en saadan Bestemmelse, saa det er sikkert et Fortrin, som her er naaet. Ved Forslag under Nr. 27 knyttes §§ 50 og 52, som have en vis indre Forbindelse, sammen. I § 50 bestemmes Størrelsen af de Skorstensrør, som lede Røgen fra Raskelovne til Kjøkkenet, og i § 52 fastsættes Bestemmelser om, at der, naar de nævnte Skorstensrør ikke have dobbelt saa stort Areal som fastsat i § 50, skal være Ventilationskanaler jevnslides Skorstensrørene for at kunne tilvejebringe en tilstrækkelig Ventilation. Det passer bedre, at disse Bestemmelser, som egentlig høre sammen, ogsaa i det Ydre knyttes til hinanden. Dertil kommer en Bestemmelse, som er knyttet til samme Paragraf, og som ikke staar i Udfæstet, det er den, at, naar man ved en Bygnings Opførelse eller Ombygning indretter Luftklosetter, skulle disse ledes til en særskilt Ventilationskanal af et brandfrit Materiale, der saavidt mulig lægges jevnslides med et Skorstensrør. Uden nærmere at behøve forklare dette, vil jeg kun sige, at det ønskes, for at disse Rørs Virksomhed kan være saameget større. Vædringsforslaget under Nr. 28 gaar kun ud paa en Omredaktion af Post 4 i § 55, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved. — Til § 58 har Hvertallet under Nr. 29 stillet Forslag om, at Paragrafens andet Stykke, som indeholder Bestemmelse om, at alle Kjøkkenvæske skulle være forsynede med Vandlaase, skal udgaa. Det blev allerede ved Sagens 1ste Behandling udtalt, at man derved vilde paaføre en hel Del Folk og blandt disse dem, som mindst kunde taale det, en ikke ubetydelig Befrosning, og det staar ganske i Strid med den Regel, som ellers er gennemført i Bygningsloven, nemlig, at de Bestemmelser, som deri foreskrives, kun faae Anvendelse paa fremtidige Arbejder, men ikke paa Bygninger, som allerede eksistere. Man har heller ikke anset det for at være i den Grad afgjort, at der vilde indtræde en Forbedring ved at give denne Bestemmelse tilbagevirkende Kraft, at man har ment at kunne sætte andre Hensyn tilside derfor, og Hvertallet har derfor foreslaaet, at det Stykke, i hvilket det er fastsat, at Bestemmelsen ogsaa skal gjælde ældre Bygninger, skal bortfalde. — Under Nr. 30 har Udvalget stillet et Vædringsforslag til § 58. I Udfæstet er der givet to Alternativer til Afledning af Dunster fra Kjøkkenrenden, idet det der tilfigtes, at Kjøkkenrenden enten kan udmunde i det Frie eller i et Skorstensrør. Ved Forslaget under Nr. 30 foreslaar Udvalget at forkaeste det ene af disse Alternativer og kun at holde sig til det andet, nemlig at Kjøkkenrenden skal udmunde i det Frie. Vædringsforslaget under Nr. 31 til § 59 gaar egentlig ogsaa kun ud paa en Omredaktion af denne Paragraf, idet der kun er spjæt

til, at Kloakbrønde skulle være forsynede med Vandlaase, hvorhos det er bestemt, hvilken Bestaaffenhed disse Vandlaase skulle have, for at kunne lukke paa en skyldsigjørende Maade. Denne Bestemmelse er det eneste Nytt, som er kommet til, idet de øvrige Bestemmelser i det Væsentlige ere de samme som de, der findes i Lovforslaget. Vædringsforslaget under Nr. 32 til § 64 er kun en Lydeliggjørelse af Tanken i denne Paragraf, og Vædringsforslaget under Nr. 33 til § 67 gaar ud paa det Samme, idet man kun derved paa en bestemtere Maade har villet udtrykke Meningen. Derimod er der under Nr. 34 stillet et Forslag til den samme Paragraf, som gaar ud paa, at, naar man henvender sig til Stadsbygmesteren om Tilladelse til at udføre et Arbejde med Benyttelse af Konstruktioner eller Materialer, som ikke falde ind under Lovens Bestemmelser, saa kan Stadsbygmesteren, dersom han finder, at der fra hans Side er tilstrækkelig Anledning dertil, aflaa en saadan Begjæring, men han skal da angive sine Grunde derfor, og disse skulle angives under en saadan Form, at der derved erholdes en Veiledning for, hvad man kan vente at faae Tilladelse til i fremtidige Tilfælde. Til § 68 er der under Nr. 35 stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa, at saadanne Dampkedler, som ere underkastede offentlig Tilsyn efter den bestaaende Lovgivning, ikke maa anbringes i Vaaningshuse. Derved har man antaget at formindste den Fare, som jo altid er tilstede, hvor man har Dampkedler liggende, navnlig Fare for Sprængning, idet man har ment, at denne Fare var størst, naar saadanne Dampkedler vare anbragte i Vaaningshuse. Man havde først tænkt paa at kunne gaa videre, men efter nærmere Overveelse har man ment, at en Bestemmelse som denne vilde danne en Mellemvej, som vilde give, hvad der var nødvendigt til begge Sider. Hermed er jeg færdig med det Afslut, som er sat under Forhandling, idet jeg skal vente med at udtale mig over de af cerede Mindretal saavel i som udenfor Betænkningen stillede Vædringsforslag, indtil jeg har hørt deres Utringer desangaaende.

Læsen: De vigtigste af de Vædringsforslag, som ere stillede af Udvalget til dette Afslut, gaa i Retning af Sundhedsforanstaltninger i Vaaningshuse, og de to Vædringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, men hvortil det ikke er Lykkedes mig at faae Udvalgets Samstemning, faaleses at de fremtræde som Mindretalsforslag under mit Navn, gaa i samme Retning, nemlig i Retning af Ventilation. Det første af disse Vædringsforslag, nemlig det under Nr. 20, angaar saaledes Minimumstørrelsen af Binduer i beboede Rum. Det er jo gennem Binduerne, at Luften i Værelserne skal forfriskes, og det er altsaa ogsaa i sin Orden, at der er en vis mindste Størrelse, som behøves, for at Ventilationen til